

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 357

гр. ***, 13.06.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – *, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина Т. Гергичанова

като разгледа докладваното от Радостина Т. Гергичанова Частно наказателно дело № 20224430201081 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл. 243, АЛ. V ОТ НПК.

Първоинстанционният съд е сезиран с жалба по реда на чл. 243 ал. IV от НПК от Т. ПЛ. Д. в качеството и на собственик и *** на „***“ЕООД – гр. *** против Постановление на Районна прокуратура – *** от 18.02.2022 година по пр. преписка №5009/2020г. по описа на РП-***, с което е прекратено наказателното производство за престъпление по чл. 217, ал.4 от НК.

В жалбата, депозирана по реда на чл. 243 ал. 3 НПК жалбоподателката изразява становище за незаконосъобразността на така посоченото по горе постановление на наблюдаващият прокурор, като счита, че същото е постановено при липса на осъществен задълбочен анализ на доказателствения материал по делото.

СЪДЪТ, като съобрази изложеното в жалбите, събраните по предварителното производство доказателства, подложи на преценка изводите на Районна прокуратура - ***, приема за установено следното:

Видно от прикрепеното към кориците на досъдебното производство Известие за доставяте е че жалбоподателката е уведомена за изготвянето на обжалваното наказателно постановление на 30.05.2022г., а от поставения върху жалбата щемпел се установява, че същата е депозирана пред РП-*** на 03.06.2022 година, поради което се явява ДОПУСТИМА като подадена в

законоустановения 7-модневен срок и следва да бъде разгледана по същество.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата СЪДЪТ съобрази следното:

Досъдебното производство е образувано на 15.10.2020 година с Постановление за образуване на ДП за това, че на неустановен ден през месец април 2020г. в гр. ***, като пълномощник съзнателно е действано против законните интереси на представлявания Т. Д. от гр. ***, като от деянието са последвали значителни щети – престъпление по чл. 217, ал.4 вр. с ал.2 от НК.

С атакуваното по съдебен ред Постановление за прекратяване на наказателното производство, наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство по ДП по пр. преписка №5009/2020г. по описа на РП-***, провеждано за престъпление по чл. 217, ал.4 вр. с ал.2 от НК на основание чл. 243, ал.1, т.1 във вр. с чл. 24, ал.1, т.1 от НПК, като е приел, че деянието не съставлява престъпление. За да достигне до този извод, наблюдаващият прокурор е възприел следната фактическа обстановка:

Свидетелят Т.Д. /жалбоподател в настоящото съдебно производство/ упражнявала търговска дейност като едноличен собственик на капитала и *** на „***“ ЕООД-гр.***. С оглед на обстоятелства налагащи чести пътувания в чужбина и отсъствието и от територията на страната за продължителни времеви периоди и осъществяване търговската дейността на дружеството, на 10.10.2019г. свидетелката Д. упълномощила свидетелката П.Г. /работник към дружеството/ да представлява фирмата пред изрично посочени органи и институции, да поема права и задължения от името на фирмата, както и да взема решения по управлението на предприятието на фирмата и такива по стопанисване и опазване имуществото на дружеството. Посоченото пълномощно било с три годишен срок на действие.

Наблюдаващият прокурор приел, че свидетелят Т. Д. с оглед на евентуална продажба на управляваното от нея Дружество на нейни познати лица – свидетелите В. и И.Х., на дата 10.02.2020г. първата със знанието и съгласието на *** била назначена като на длъжност „***“ с идеята да влезе, да се запознае с бизнеса, с клиентите и начина на работа. През периода 01.03.2020г.-30.04.2020г. във връзка с производствената дейност на Дружеството от свидетелката В.Х. били подписани и съответно били издадени 31 бр. фактури спрямо съответни дружества - получатели на произведена продукция, всички обективиращи направени доставки и

съответни плащания на обща стойност 15 263.97 лева, по част от които паричните суми били платени в брой на свидетеля И.Х., а тези по другата част от тях били получени от същия като наложен платеж в офис на куриерска фирма, за които обстоятелства били направени съответни отразявания във фактурите и в електронни изявления. С част от така получените парични средства били заплатени разходи направени от дружеството, такива в размер на 5 587.25 лева, плащанията по които били извършени „в брой“, а разликата в размер на 9 676.72 лева не била отчетена и не била отразена като касова наличност. След завръщането на свидетеля Т. Д. на територията на страната в края на месец април 2020г. същата се запознала с извършените действия от страна на свидетелите В. и И.Х., като установила липсата на посочените по-горе парични средства. При проведен разговор между свидетелите Т. Д. и В.Х., първата поискала „да и бъдат върнати всички пари“, на което втората отказала. С оглед това обстоятелство, свидетелят Д. депозирала жалба в Районна прокуратура-гр.***, по повод на която била извършена проверка, а в следствие било образувано наказателно производство.

В хода на проведеното разследване били разпитани множество свидетели: П.С.Г., Т. ПЛ. Д., И.В.Д., В.Ц.П., М.К.Н., Г.Г.Г.Н., Т.И.П., Б.В.Ц., Б.Т.Т., Й.И.Х., Р.П.Б., О.С.А., Ц.Ц.М., Т. Д.Г., А.М.Б., Г.С.М., М.И.П., В.А.Л., Н.Р.Н., Ц.Н.Х., М.М.П., В.С.Х., И.Х.Х. и П.Н. Д.. Били назначени и изготвени съдебно-почеркова и съдебно-счетоводна експертизи.

От заключението на вещото лице по първата такава се установява, че подписа на съставил по 31 бр. фактури е положен от В.Х., а подписа за получил по една от фактурите и клиент в 1 бр. електронно изявление са положени от същата, като по 15 бр. електронни изявления на куриерска фирма подписите са положени от И.Х.. От заключението на вещото лице по втората такава се установява, че през периода 01.03.2020г. - 30.04.2020г. са издадени 31 бр. фактури от Дружеството на обща стойност 15 263,97 лева, в които е посочен начин на плащане - „в брой“, като през сочения период са направени разходи по които е извършено плащане в брой в размер на 5 587.25 лева, като касовата наличност би следвало да е в размер на 9 676.72 лева.

С оглед гореизложеното, наблюдаващият прокурор е приел, че не са събрани доказателства относно каквито и да е действия от страна на П.Г., обективизиращи съзнателно ощетяване от нейна страна на чуждото имущество,

изразяващи се и насочени към неговото намаляване или увреждане, с което и деяние да е осъществен състава на престъплението по чл.217 , ал.4 вр. с ал.2 от НК. Неотчетените приходи от дейността на дружеството през сочения период също не попадат под закрилата на Глава V-та от НК - действията на В. и И.Х. не осъществяват състав на каквото и да е престъпление против собствеността, тъй като макар и от обективна страна да е налице поведение спрямо конкретни вещи и изразяващо се в тяхното касово неотчитане и съответно непредоставяне на *** на дружеството с оглед на съществуващи договори между същите и *** на дружеството за последващото закупуване на търговското предприятие не е налице елемента от субективната страна на евентуално обсебване и изразяващ се в съзнание, че движимите вещи са чужди такива. За безспорно установено наблюдаващият прокурор е приел, че с поведението си двете посочени лица са демонстрирали такова като на собственици съобразно съществуващите уговори, което се подкрепя от действията им при повод осъществяване на цялостната дейност на дружеството през периода - обстоятелствата че са променили производствените артикули съобразно пазарното търсене и начините на тяхното заплащане, положили са подписи под съответните документи и имена и подписи по електронните изявления, като и не на последно място и това, че са заплащали направените през периода разходи от дружеството. В мотивите на обжалваното постановление, наблюдаващият прокурор е приел, че_ остатъчните паричните средства от осъществената търговска дейност на дружество, ***т на същото Т. Д. би могла на основание чл.59 от ЗЗД да предяви своите претенции по исков ред пред Районен съд-гр.*** спрямо лицата, които са ги получили - В. и И.Х. и са се обогатили с тях без основание за сметка на същата.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на наблюдаващият прокурор за липса на осъществен престъпен състав от субективна страна от лицата В.Х. и И.Х., поради това, че двамата демонстрирали такова като на собственици съобразно съществуващите уговори. Настоящият съдебен състав намира за необоснован така направеният извод, тъй като не само юридически недопустимо, но и житейски неоправдано е определено лице да демонстрира поведение на собственик на търговско предприятие при липса на предпоставките за това – наличие на валидна продажба на търговското предприятие, вписана по надлежния ред в ТР. От анализа на събрания по

делото доказателствен материал се установява, че неотчетените приходи и формираната липса възникват от дейността на свидетелката В.Х., създадена от жалбоподателката Д. в качеството и на *** на „***“ЕООД във връзка с бъдещо прехвърляне на търговското предприятие на свидетелите В.Х. и И.Х.. Към доказателствената съвкупност по делото не са приобщени договор, протокол или други подобни, които да сочат какви в действителност са били взаимните уговорки между посочените свидетели. Съгласно доказателствения материал, жалбоподателката Д. е единственият вписан *** на „***“ЕООД към процесния период – 01.03.2020 – 30.04.2020 година, а свидетелката В.Х. е била назначена на длъжността „***“, като е излязла извън обхвата на задълженията, произтичащи от заеманата длъжност, като е съставяла фактури, приемала е поръчки от клиенти, определяла е начина на плащане и е упражнила фактическа власт върху сумите, събрани от реализираните продажби при липса на правно основание за това. Наличието на уговорки за бъдещо прехвърляне на търговско предприятие не могат да послужат като основание за демонстриране на поведение на собственик, включително за упражняване на фактическа власт върху реализирана от търговското дружество печалба.

Преди да пристъпи към постановяване на обжалваното постановление, наблюдаващият прокурор не е обсъдил наличието на елементите на извършено престъпление по чл. 206 от НК или друго престъпно деяние по глава V-та от НК.

Неизясняването на основни факти от значение за случая обуславя извода, че обжалваното наказателно постановление е необосновано, постановено при липса на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, имащи значение за делото.

При така изложените правни и фактически съображения съдът счита, че така депозираната по реда на чл. 243 ал.4 от НПК жалба от Т. ПЛ. Д. в качеството и на собственик и *** на „***“ЕООД – гр. *** против Постановление на Районна прокуратура – *** от 18.02.2022 година по пр. преписка №5009/2020г. по описа на РП-***, с което е прекратено наказателното производство за престъпление по чл. 217, ал.4 от НК е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал.VI, т. 3 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление на Районна прокуратура – *** от 18.02.2022 година по пр. преписка №5009/2020г. по описа на РП-***, с което е прекратено наказателното производство за престъпление по чл. 217, ал.4 вр с ал.2 от НК и ВРЪЩА делото на Прокурора за продължаване на разследването, съгласно дадените указания в настоящия съдебен акт.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на жалба и протест по реда на чл. 243, ал. VII от НПК пред ***ски окръжен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – ***: _____